

POSTANOWIENIE

31 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

na posiedzeniu niejawnym 31 marca 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa M.C.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o zapłatę i ustalenie,
na skutek skargi kasacyjnej Banku spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 7 czerwca 2024 r., VI ACa 2021/22,

- 1. umarza postępowanie kasacyjne;**
- 2. znosi wzajemnie koszty postępowania kasacyjnego;**
- 3. przekazuje wniosek pozwanego o zwrot uiszczonej opłaty
od skargi kasacyjnej do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w
Warszawie.**

UZASADNIENIE

Pozwana Bank spółka akcyjna w W. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 7 czerwca 2024 r., VI ACa 2021/22, wydanego w sprawie z powództwa M.C. o zapłatę i ustalenie. Na etapie postępowania kasacyjnego powódka w piśmie przygotowawczym zawierającym odpowiedź na skargę kasacyjną pozwanej, opatrzonym datą 5 maja 2025 r. i złożonym za zgodą Przewodniczącego, przedstawiła swoje stanowisko. W piśmie tym powódka wniosła o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz o zasądzenie od

pozwanej na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym – według norm przepisanych.

W piśmie procesowym opatrzonym datą 24 lutego 2026 r. pełnomocnik pozwanej cofnął w całości skargę kasacyjną oraz wniósł o wzajemne zniesienie kosztów postępowania kasacyjnego i o zwrot opłaty od skargi kasacyjnej. Jak wynika z treści pisma, cofnięcie skargi kasacyjnej nastąpiło w wykonaniu ugody sądowej zawartej przez strony w innej sprawie, toczącej się przed Sądem Okręgowym Warszawa-Praga w Warszawie pod sygn. akt II C 3213/23, dotyczącej tego samego stosunku prawnego. Pozwana wskazała, że zgodnie z postanowieniami tej ugody sporny kredyt został rozliczony w całości, porozumienie to wyczerpuje wszelkie wzajemne roszczenia stron w zakresie objętym również niniejszym sporem, a strony nie będą w przyszłości występować względem siebie z roszczeniami wywodzonymi z postanowień umowy kredytu. W ugodzie ustalono także, że koszty wywołane skargą kasacyjną zostaną wzajemnie zniesione. Odpis pisma został doręczony pełnomocnikowi powódki zgodnie z art. 132 § 1 k.p.c.

Powódka nie zakwestionowała twierdzeń pozwanej co do zawarcia ugody sądowej ani co do jej treści w zakresie dotyczącym kosztów postępowania kasacyjnego.

Wobec cofnięcia skargi kasacyjnej przez pozwaną, Sąd Najwyższy obowiązany był umorzyć postępowanie kasacyjne na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. Cofnięcie skargi kasacyjnej jest bowiem czynnością procesową, która – zgodnie z jednolitym orzecznictwem Sądu Najwyższego – wiąże sąd i nie podlega jego następczej kontroli, a tym samym skutkuje koniecznością umorzenia postępowania kasacyjnego (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 3 września 1998 r., I CKN 820/97, z 14 czerwca 2017 r., I CSK 520/16 oraz z 9 października 2013 r., V CSK 444/12).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 104 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 oraz art. 398²¹ k.p.c. Cofnięcie skargi kasacyjnej nastąpiło w wykonaniu ugody sądowej zawartej przez strony w innej sprawie, która – zgodnie z oświadczeniem pozwanej – obejmowała również ustalenie o wzajemnym zniesieniu kosztów postępowania kasacyjnego. Powódka

nie sprzeciwiła się temu oświadczeniu. W tych okolicznościach brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku powódki z pisma przygotowawczego z 5 maja 2025 r. o zasądzenie kosztów według norm przepisanych. Zgodnie z art. 104 k.p.c., koszty procesu, w którym strony zawarły ugodę, znosi się wzajemnie, jeżeli strony nie postanowiły inaczej, a przepis ten – poprzez art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. – znajduje odpowiednie zastosowanie także w postępowaniu kasacyjnym, w szczególności gdy cofnięcie środka zaskarżenia następuje w wyniku porozumienia stron (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 17 grudnia 2015 r., I PK 67/15; także z 11 grudnia 2024 r., II CSKP 568/23 oraz z 28 sierpnia 2025 r., II CSKP 240/23, z 23 października 2025 r., I CSK 2266/24, z 26 lutego 2026 r., I CSK 3357/25). Wobec powyższego koszty postępowania kasacyjnego należało wzajemnie znieść.

W zakresie wniosku pozwanego banku o zwrot opłaty od skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy uwzględnił załączony do akt dowód jej uiszczenia, pochodzący z oddziału finansowego Sądu Apelacyjnego w Warszawie. Wniosek ten przekazano do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie jako sądowi, który pobrał opłatę, zgodnie z art. 200 § 1⁴ w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz art. 80a zdanie pierwsze ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (obecnie tekst jedn.: Dz.U. z 2025 r., poz. 1228).

Dariusz Dończyk

(A.G.)

[SOP]